

Izdajajo mladci

I.novomeške jate.

Izhaja

tedensko.

St.8.

Novo mesto 13.aprila 1943.

L.V.

S V E T I M I S I J O N .

Štirikrat na dan nas kliče misijonski zvon v kapiteljsko cerkev. Ali si že pomislil, koliko bogastva pomeni sv. misijon za vsakega izmed nas!

Postal bi rad dober govornik, pa ne samo, da bi želiš, ampak moraš postati dober govornik; to zahteva organizacija, cerkev in še posebno današnji čas. Zato obiskuj lepe in bogate misijonske govore! Govorili bodo izbrani, izkušeni govorniki, ki vse svoje sile položijo v svoje govore, Opazuj njihovo obnašanje, kretnje, mimiko, izražanje in iz vsega tega boš imel vzor in novo oporo v teženju, da postaneš dober govornik in dober mladec.

Smisel in namen govorov je, da vzbudijo in dajo novega elana in zagona dušam v stremljenju po krščanski popolnosti. Tudi ti, ki se trudiš na tej poti, boš dobil novih moči, ki jih tako zelo potrebuješ, Nadaljuj, kar si pričel pri šolskih duhovnih vajah in kleši naprej svoj značaj.

Pridobil si boš z opazovanjem bogatih govorniških spretnosti in z izvrševanjem njihovih nauk boš napredoval v duhovnem življenju. Brez tega dvojnega mladec ni mladec, ampak usahla mladika, ~~suha~~ suha veja na cvetočem drevesu organizacije KA. Podvoji svojo delavnost, odstranuj ovire! Ne veš kedaj se ti bo zopet nudila taka prilika. Ne pusti, da gre mimo tebe neizrabljena; ne pusti, da bo šel klic misijonskega zvona mimo tvojih ušes!

BOJ ZA ČISTOST.

V današnjem času, polnem materializma, se je človeštvo obnilo od Boga, zato ni čudno, da je zabredlo v najrazličnejše nečiste pregrehe. Človeška zloba gre tako daleč, da najde za vsako zablodo opravičilo, češ, da drugače živeti sploh ni mogoče. Če se ob tem vprašanju le nekoliko ustavimo, ugotovimo, da se močno javlja v vsakem človeku spolni nagon, od Stvarnika položen v našo naravo. Nad tistim, ki preveč široko-grudno pojmuje, kaj je dovoljeno in kaj ne, se narava večkrat sama maščuje. Izkušnja priča, da vzdržno življenje ni nekaj nemogočega in da nima nikakih negativnih posledic. Oglejte si nekoliko, kakšno razdejanje zapusti v človeku nečisti greh!

Človek, ki še ni padel, se navadno z božjo pomočjo še precej lahko upira satanovim zankam. Položaj se popolnoma spremeni, če slaba tovarišija, slabo čtivo ali pa radovednost zapelejo človeka v radovoljen nečisti greh. Volja oslabi in prvega mu padcu sledi drugi, tretji, dokler ne preide greh v navado. Če so bili prvi grehi samo v mislih ali željah, nastopijo kmalu tudi v dejanjih. Čimbolj odlaša grešnik spokorenje, tembolj divjajo v njem strasti. Kot posledica nečistega življenja se večkrat pojavijo verski dvomi. To je težka preizkušnja, ki se je ne da hitro iznebiti. Svetniki so imeli po več let hude duševne boje, da so jih premagali. Kakšen uspeh pa naj ima pri tem oni, ki se niti malo na zmenije za nadnaravne pripomočke. Kako težka je pot k Resnici za onega, ki je vero in pravnost zavrgel, pa najlepše dokazujejo življenjepisi spreobrnjenec.

Tudi če človek zaradi nenravnega življenja ne izgubi vere, se težko poboljša. Morda se z velikim naporom osvobodi nečistih dejanj, pada pa še vedno ob nečistih mislih in željah. Mučijo ga nečiste skušnjave, ki ne popustijo niti v cerkvi. To lahko vodi človeka celo v obup, češ, saj vsa borba zastonj. Kazen za greh je neisprosna že na tem, kaj šele na onem.

Vendar pa imamo sredstva, ki nas krepe v boju z nečistostjo. Najvažnejše je sv. Evharistija. Ljubezen do nas ljudi, ki smo polni težav in nadlog, je nagnila božjega žveličarja, da se nam daje samega sebe v jed in pijačo in ta hrana je najboljšo zdravilo, pravi proti strup, ničistim skušnjavam,

SREČA PRI ŠTUDIJU;

Ali je za mladega dijaka kak bolj osrečujoč občutek kakor ta, da je kako težavno nalogo sam razrešil, nepričakovano razjasnil temna vprašanja in prišel po dolgem izkanju do novih odkritij?

J. Krier

Iz pisma, ki ga je poslal Prezvzišeni našemu duhovnemu voditelju .....

Ljubljana, dne 24. marca 1943.

.....

Katoliški akciji šmihelske fare in novomeške gimnazije se za voščila in bogati duhovni šopek najtopleje zahvaljujem. Bog povrni vsem, ki so k temu šopku prispevali in ohranili vsem dragim članom KA pravega duha ljubezni božje in gorečega apostolata.

Pozdrav in blagoslov!

+ Gregorij Rožman

škof ljubljanski.

.....

ŽALOST IN VESELJE.

Ob težavah našega vsakdajšega študija postanemo včasih žalostni. Zdi se nam, da kljub prizadevanju ne pridemo nikamor naprej. Malo neuspehi nas potro ter vzbude v nas občutek lastne manjvrednosti in nesposobnosti.

V takih trenutkih nam bodi pred očmi tole:

Delo je v svojem bistvu napor in trpljenje. V potu svojega obraza boš jedel kruh, se glasi božja obsodba po Adamovem padcu vsemu človeštvu. Brez potu in napora ni kruha; da si zaslужimo sladki kruh je potrebno trdo delo. Trpljenje je pravi vir resničnega veselja. Imejmo pred očmi svoj cilj, bodoče veselje, do katerega vodi sicer ozka in trnjeva pot, a hodimo po njej z veselim upanjem, da ga bomo dosegli. J. Krier pravi: "Tisti, ki sejemo s solzami, bodo želi v veselju. Sejejo in jokajo, a z vriskanjem nosijo zlate snope."

ČAS.

Čas beži kakor ob hitrem letu ali v sanjah mimo nas, zvečeri se predno človek človek zapazi, da je minilo jutro.

J. Krier

NON MULTA, SED MULTUM!

Marsikdo misli, da so veliki pisatelji in pesniki brez truda, v naglici napisali svoja znamenita dela. Treba jim je bilo le papirja, peresa in fantazije. Nihče ne vidi, koliko podrobnega dela je skritega v njihovih delih. Koliko popravljanja in pisanja, preden je šlo delo v tisk. Ali ni veliki Schiller pisal dve leti svojega "Wallensteina"?

Poglejmo, kako strog kritik je bil do svojih del Tolstoj! Ko je zbral material in napravil načrt za novo delo, je zapisal vse misli, ne da bi pazil na podrobnosti. A le malo priporočil je ostalo neizpremenjenih. Tolstoj je hotel vsako stvar povedati čim bolj jasno in logično, zato je vedno popravljal, vstavljajl in delal na robu opazke. Zadovoljil se je šele s tretjim prepisom, dasi je nekatere odstavke desetkrat prepisal ali še večkrat. Preden je dal delo v tisk, ga je prebral svojim najboljšim prijateljem, da bi lahko upošteval njihove pripombe.

Če sedaj pomislimo, kako so delali vilniki močje, ki bi jim bile naše naloge igrače, vidimo, kako malo smo jim podoben. Koliko je površnosti pri našem delu! Mislimo, da je važno, da čim več naredimo. Res pa je važno obratno. Vsa naša dela so tak malenkostna, da največje ne pomeni pred Bogom nič več kot najmanjše. Ni važno, koliko napravimo, ampak, kako delamo. Skušajmo vsak dan bolje napraviti, ne več, ampak bolje! Naše geslo bodi. **N o n m u l t a , . s e d m u l t u m !**

-KRISTUS JE NAŠ KRALJ!

Kristusa moramo priznati v vsem svojem življenju za svojega Gospoda, za svojega Kralja. On mora kraljevati v našem srcu, v naši volji in v našem umu. Um je ustvarjen za resnico in Kristus je resnica. Naša volja je naravnana na dobro. V Kristusu zremo lepoto krepostnega življenja in po njem dobimo moč za zmage, če mu sledimo kot svojemu Kralju. Naša srca so ustvarjena za ljubezen. A Kristus je ljubezen. Zato naj ne bo v naših srcih ničesar, kar bi nasprotovalo tej ljubezni.

Kraljuje naj Kristus v vsem našem življenju! To se pravi, njegova načela naj vodijo vsa naša dejanja. Prizadevajmo se, da njegova načela vedno bolj spoznavamo. Učimo se od Kristusa, ki je krotak in iz srca ponižen.

Bliža se Velika noč! Z molitvijo, žrtvami in pokoro očiščujmo naše duše, da bomo kar najlepše praznovali vstajenje Kristusa. Pripravljajmo pa vstajenje Kristusa tudi v dušah tistih, ki ga danes še s svojimi grehi na križ pribijajo!

Bodite apostoli!